

Tőkés László a Partiumi Írótaborban

2014. 07. 14.

Partium – kompország. Irodalom és identitás mottóval rendezte meg idén a XI. Partiumi Írótabort Nagyváradon a Partiumi Magyar Művelődési Céh, a Partiumi Keresztény Egyetem és a Pro Universitate Partium Alapítvány, ezúttal egyszerre törekedve az elmúlt évtizedben kialakult forma és tartalom továbbvitelére, illetve új elemek beillesztésére. A július 10–12. között megtartott tábornak a PKE Bartók-terme és kollégiuma adott helyet, de volt esti program egy szomszédos romkocsmában is, ahol Petőfi, Weöres és Villon megzenésítette verseit adta elő egy popzenekar. Az irodalom- és kultúrtörténeti értekezések, elméleti megközelítések és viták, könyvbemutatók és felolvasások mellett a partiumi, erdélyi és magyarországi résztvevők meghallgathatták Meleg Vilmos és Thurzó Zoltán zenés pódiumműsorát, ami váradi költők verseiből állt össze.

Az előző évekhez hasonlóan, idén is Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke volt az írótabor fővédnöke, aki maga javasolta, hogy ezúttal a Partium mint történelmi, földrajzi, szellemtörténeti fogalom legyen a tanácskozás középpontjában, tekintettel arra, hogy az év elején az EMNT a Partiumi Autonómia Évének nyilvánította 2014-et. A szombati zárónapon tartott előadásában a volt királyhágómelléki református püspök nemcsak az írótabor előző tíz évére tekintett vissza, hanem magának a Partiumnak a történelmére is. Unió Erdéllyel, unió a Részekkel című referátumában példákkal és idézetekkel illusztrálta azt, hogy a partiumi identitásnak megvannak a földrajzi-történelmi-politikai alapjai éppúgy, mint művelődési és irodalmi sajátosságai. De nem véletlenül fogalmazott így Ady Endre: „Kompország, Kompország,

Kompország: legképebbesebb álmaiban is csak mászkált két part között: Kelettől Nyugatig, de szívesebben vissza.” Néhány évvel később Trianonban a kelet-nyugat irányú kompjárat zátonyra futott, ma már a népességfogyás értelmiségapadással és szellemi elfáradással társulva veszélyezteteti megmaradásunkat, továbbélésünket e történelmi magyar régióban. Óhatatlanul is felmerül a kérdés: sikeres lesz-e Trianon gyógyítása, sikerül-e regionális egységgé alakítani a peremvidéket, a leszakadó részeket itt és másutt a Kárpát-medencében, sikerül-e lerázni a fel- és szétdaraboltság átkát nemzeti, szellemi, kulturális, irodalmi stb. vonatkozásban? Vagy netán Kelet és Nyugat határán bukdácsolva oldott kéveként hull szét nemzetünk?

Tőkés László emlékeztetett: fontos a keleti nyitás, ám a magyarság európai elkötelezettsége evidencia. S bár például az erdélyi magyar politika túlságosan is Bukaresthez igazodik, a nemzetegyesítés folyamata elkezdődött, és remélhetőleg megállíthatatlanul folytatódik abban az Európában, amelyben Magyarország sokszor volt már komp és híd az egymásnak feszülő civilizációk között. Akárcsak a szűkebb régió, a Partium, amely némiképp ma is komp és híd egyszerre, azon történelmi tájegységekhez hasonlóan, ahol a magyarság jelentős számban él ugyan, de relatív kisebbséget alkot.

A Partiumi Író tábor intézményesülését méltatva erdélyi EP-képviselőnk abbéli reményének is hangot adott, hogy a magyar irodalom nemzeti elkötelezettségét, hagyományos küldetéses szerepét nem morzsolják fel múló divatok és igazodási kényszerek. Végül pedig fővédnökként átadta az idei író tábor díját az egyik alapítónak, szervezőnek, Barabás Zoltán költőnek, akinek laudációját Mezey Katalin író, költő, műfordító, a Tokaji Író tábor kuratóriumának elnöke mondta el.

Nagyvárad, 2014. július 12.

Tőkés László EP-képviselő sajtóirodája